

væsentlig Mangel, der — idetmindste antager jeg det — vil være en Ansløtssteen for en heel Del af dem, der ellers kunde have noget imod Ubdalgets Udcast at indvende, og som vil bevirke, at de dog vistnok vilde foretrække dette for Endringsforslaget. Dette sidstes § 2 lyder nemlig saaledes: „Kongelig Resolution af 11te December 1816, bejendtgjort ved Politiplakat af 27de Januar 1817 angaaende Hunde, som bestandigt holdes bundne, udvides til at gjælde for Kjøbstæderne“. Ifølge denne Affattelse af Endringsforslagets § 2, hvorved denne fremtræder som en speciel Bestemmelse for Kjøbstæderne om, at den almindelige Regel for Kjøbenhavn om bundne Hunde ogsaa skal gjælde for Kjøbstæderne, vil hverken Communalbestyrererne eller eventuelt Justitsministeriet kunne faae den anvendt paa Landet. Den indeholder en ganske særlig Regel for Kjøbstæderne, og, om der end derefter i Endringsforslagets § 3 staaer, at denne Lov skal kunne udvides til ogsaa at gjælde for Landet, vil den særlige Regel i § 2 for Kjøbstæderne dog ikke kunne finde en saadan Anvendelse. Hvis § 2 derimod havde været affattet omtrent saaledes: „Bestemmelsen i § 1 finder ikke Anvendelse paa Hunde, der bestandigt ere bundne“, saa vilde den Bestemmelse, der indeholdtes i samme, ganske rigtigt i Henhold til den paafølgende § 3 kunne udvides til ogsaa at gjælde om Hunde paa Landet. Saaledes som den nu er affattet, vil dens Affattelse derimod gjøre det umuligt, at det mellem Justitsministeriet og Communalbestyrererne kan blive vedtaget, at bundne Hunde paa Landet skulle være fritagne for Skat. Men det antager jeg dog, at Ingen vil gaae ind paa, at de bundne Hunde paa Landet ogsaa skulle kunne beskattes. Der er forøvrigt ogsaa en Mangel i Redactionen af Endringsforslagets § 3, hvilket jeg dog kun i Forbigaaende skal gjøre opmærksom paa, idet der nemlig staaer: „samt at fastsætte saadanne Regler etc.“, sjøndt Ordet „at“ efter hele Forbindelsen slet ikke kan staae der. Der mangler endvidere i § 3 efter Ordene: „Plakaten af 29de October“ Narstallet 1824. Disse tvende Mangler ere ganske vist af underordnet Betydning, men, ligesom det hele Raisonnement, som Thinget ved 2den Behandling ved sin Afstemning god-

fjendte, taler imod Endringsforslaget i dets Heelhed, saaledes taler Affattelsen af dets § 2 ogsaa bestemt imod at gaae ind derpaa, fordi man derefter, naar man overhovedet vilde vedtage en Hundebeskatning paa Landet, vilde blive nødsaget til ogsaa at beskatte de bundne eller lønede Hunde. Ligesom jeg nu finder dette Endringsforslag uantageligt i det Hele, saaledes troer jeg, at jeg med nogen Ret vil kunne gjøre gjældende, at det at fremkomme med saadanne aldeles nye Udcast som det, der indeholdes i Endringsforslaget, til 3die Behandling, hvor der, for at et Endringsforslag eller et Underændringsforslag overhovedet skal kunne stilles, udfortes, at idetmindste 8 Medlemmer skulle kunne blive enige om at stille det, og navnlig at fremkomme med saadanne nye Udcast, der gaae stik imod Afstemningen ved 2den Behandling, er en Fremgangsmaade, mod hvilken der vist fra den formelle Side turde være ikke saa lidet at indvende. Jeg skal iøvrigt først tillade mig at tage Ordet paa et senere Stadium af Sagen, naar dette Endringsforslag er drøftet af det høitærede Thing.

Talsen: Naar § 3 i det foreliggende Endringsforslag til en anden Affattelse af Lovudkastet indeholder, at Lovens Bestemmelser kunne udvides til at gjælde paa Landet, saa maa det ligge klart for Alle, baade for de Skarpsindige og for de Uskarpsindige, at ogsaa den Bestemmelse, som dets § 2 indeholder, kan gjøres gjældende paa Landet; den allerfineste Fortolkningsskunst vil virkeligt ikke kunne bortraisonere dette. En anden Bemærkning af den ærede Ordfører om, at Ordet „at“ i Endringsforslagets § 3 skulde staae overflødig, maa jeg ligeledes modsig; jeg troer, at det staaer fuldkomment rigtigt der, hvor det staaer. At ved en Trykfeil Narstallet „1824“ er faldet ud i § 3, har jeg selv tilladt mig at gjøre den ærede Formand opmærksom paa, og jeg haaber, at den ærede Formand med Thingets Samtykke vil tillade, at det bliver betragtet som en Trykfeil. Hovedtanken mod det Endringsforslag, som jeg har været med at stille, er egentligt kun den, at jeg anseer det for rigtigt, at man i disse smaa Forhold, ligesom naar der er Tale om større Forhold, først